

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 254. Pactum retrovendendi quid sit, & quotupliciter adjiciatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

pus, res priori emptori empta irrevocabiliter remanet. L. 15. ff. de in diem addit.

Ques. 254. Paetum retrovendendi quid sit & quotupliciter adjiciatur?

1. **R**esp. ad primum paetum retrovendendi vel revendendi (quod etiam alias dicitur simpliciter paetum retrovenditionis, item paetum reemendi, paetum redimendi vel redemptivum, item redhibitus paetitia. Muller. *ad Struv. inf. tit. de leg. commissor. th. 41.*) species quaedam est retractus conventionalis (utpote qui prater hunc contratum revenditionis comprehendit & illum, quo, si emptori placuerit, rem iterum vendere, ius emendi uni potius pra' alio conceditur, quod alias ius protomieos appellatur) & describi potest, quod fit paetum a contrahentibus adjectum emptioni venditioni ad hoc, ut emptor vel possit vel debeat rem emptam vendori revendere; sumitur ex l. 2. C. de paet. inter emptor. Dicitur autem: *Possit vel debeat:* ut comprehendantur omnes modi, quibus adjicetur hoc paetum, ut patet ex mox dicendis.

2. Resp. ad secundum: Hoc paetum variis modis adjicetur. Primo respiciendo favorem contrahentium, & quidem primo in gratiam vendororis, ita ut huic volenti emptor ab eo recepto pretio, rem emptam revendere debeat seu cogatur. Estque hic modulus adjicendi hoc paetum, quo vendori ius seu facultas rem venditam reemendi adversus emptorem competit, frequentior, ac potissimum intelligitur. Secundo in gratiam solius emptoris, ita ut tunc vendor rem redimere seu reemere teneatur, quando emptor voluerit. Tertiò in favorem utriusque, tam emptoris, quam vendororis, ita ut quovis eorum prius volente, alter teneatur rem iterum emere vel vendere. Molin. de j. & f. Tom. 3. tr. 2. d. 375. de Lug. de j. & f. Tom. 2. tr. 2. d. 26. f. 13. §. 1. n. 183. Muller. loc. cit. th. 42. & alii communiter.

3. Dein ratione temporis adjici potest dupliciter, nimirum primò sine ulla determinatione temporis, quo fieri possit aut debeat revenditio, ita ut, quandocunque emptori placuerit, vendor teneatur reemere, vel quandocunque vendori placuerit, emptor teneatur revendere, dum nimirum adjectum in favorem vendororis. Atque in hoc casu, dum nullo adjecto certo tempore, adhibetur in paetatione hic terminus *quandocunque* (qui aequivalent illis: *semper, in perpetuum, omni tempore*) diciturque, quod quandocunque placuerit vendori, emptor revendere debeat, nullo unquam tempore contra venditorem ejusque haeredes praescribi, seu præscriptione elidi retrovenditio potest ab emptore ejusque haereditibus; sed emptori excipienti de præscriptione semper opponi potest paeti & dol replicatio, dum is etiam eo ipso, quo negat retrovenditionem, constituitur in mala fide rem retinendo contra quod paetatum est, uti probabilitus tradit Muller. cit. th. 42. lit. v. citans pro hac sententia plures, & in Camera Imperiali observari testatur. Dum vero prædicti termini non adhibentur, sed simpliciter dicitur, quod vendori redimere licet, contra eum præscribi posse, saltem præscriptione 30. vel 40. annorum, eti satis probabiliter teneant. Angel. Bald. Alex. Jafon. & plures alii apud Covar. l. 1. var. resol. c. 9. num. 1. tamen nec tunc præscribi posse contra venditorem, tum ex l. 2. C. de paetis. tum ex eo, quod sit res meret facultatis, probant alii: hanc posteriori sententiam magis in Imperio Germanico receptam, & obser-

vari quoque in Camera Imperiali, teste Mynt. cent. 1. obs. 16. & sic judicatum ab ea fuille. 29. Martii 1542. dicit Muller. loc. cit. tenet eandem Covar. loc. cit. Molin. loc. cit. d. 374. n. 9. de Lug. l. c. n. 188. citatiq[ue] ab eo Lopez & Gomez. dum simpliciter dicunt, quando non determinatur tempus, potestatem redimendi durare in perpetuum. Confirmatur etiam ex eo, ut refert de Lug. loc. cit. Pius V. in Bulla sua decreverit, censum redimibilem etiam post longissimum tempus redimi posse a venditore. Secundo adjici potest dictum paetum cum assignatione certi temporis; idque iterum tripliciter, dum nimirum vel conventum, ut intra certum tempus. V. g. decem annos emptor revendere teneatur, ita ut post illud elapsum non teneatur amplius revendere velut non nisi post certum tempus elapsum teneatur revendere, & ante illud non teneatur; vel ut non nisi certo anni tempore teneatur revendere. Idem est respectu emptoris, dum in gratiam illius adjectum paetum, dum conventum, ut is nequeat revendere nisi intra vel post certum tempus. Denique diversimode adjici potest illud paetum ratione pretii, ut dum conventum de re revendenda, vel eodem pretio, quo vendita fuit, vel minore aut etiam majore, vel etiam pro indeterminato pretio, nempe quanti valebit res tempore revenditionis. De Lug. l. c. n. 183.

Ques. 255. Quos fructus seu effectus patrit hoc paetum retrovendendi?

1. **R**esp. primò: Dum adjectum in favorem vendororis, potissimum ejus effectus est, quod patrit in venditore ius rem redimendi, & ratione hujus juris competentem ei actionem venditi contra emptorem ejusque haeredes (etiam si sint minores, ut Lauterb. b. t. §. 99. Carpz. p. 2. const. 1. defens. 10. n. 14. juxta l. 2. C. de paetis inter emptor. & vendit. juncta l. 1. C. quand. decer. opus non est. non ad interesse, sed ad rem ipsam, ut ea ab emptore ejusve haerede, si est in eorum potestate, sibi retrovendendo restituatur; non enim dominium reddit ad venditorem, eo volente, ipso jure, uti contingit in pacto legis commissoria & pacto addictionis in diem, sed opus est facto hominis, nimirum retrovenditione & retrodatione facta ab emptore, ut Muller. l. c. th. 43. lit. a. Si enim ipso jure rediret ad eum, opus non esset dicta actione; unde etiam vendori non competit rei vindicatio contra emptorem aliquem tertium possessorum. Lauterb. ad ff. de contrah. emp. §. 98. Est haec actio personalis, cum per paetum retrovendendi sola persona emptoris ad retrovendendum alfringatur. Muller. l. c. lit. c. Lauterb. l. c. §. 99. juxta l. 2. C. de paetis inter emptor. & vendit. Quamvis, ut de Lug. Tom. 2. de j. & f. d. 26. f. 13. n. 190. & seq. fusse declarat & probat, nil valet, quod minus vendor rem suam vendat, reservando sibi ius in ea ad retrovenditionem, ita ut res ipsa realis obligationem retineat, non secus ac testator relinquere potest haeredi domum effectu tali reali obligationi, ut alienari non possit, in quo casu competit vendori actio realis & rei vindicatio; an vero de facto hoc modo facta venditio, vel reservando sibi solum actionem personalem, id pendere ait ab intentione contrahentium; & in dubio non videtur sibi, cur potius intenderit obligationem & actionem personalem quam realem. De cetero actio illa personalis, uti & jus illud transit ad haeredes vendoris; idque, etiam si vendor id non expresterit, ut Muller. loc. cit. th. 44. cum id ex

R. P. Lenz, jyr. Can. Lib. III.

T

natura